

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 193 ***

SEMANARI POPULAR

*** INCA, 3 DE D'AGOTS DE 1912 ***

EL TURISME I LA VERGONYA

Uns dels encants que té Mallorca es l'ausència de turisme.

Si qualche vegada heu trobat franca acullida a una possessió de muntanya, i una madona de cara vermella i satisfeta vos ha oferit ous, formatge i fruita del hort demunt la taula dels missatges cuberta en obsequi vostre amb unes netíssimes estovalles de drap, compendreu lo que vull dir.

Si sou estats a Suïssa, (jo no hi som estat mai), i pensau en el frac i en la cara estirada del mosso de menjador que vos servia en el restaurant de la Youngfrau o del Righi, encara ho compendreu millor.

I si, visitant l'escorial heu hagut de llevarvos de davant ab molt de treball tres guies simultanis empenyats en descriurervos el mèrit del edifici i de les coses notables que s'hi contenen, llevors si que veureu clar de tot el meu pensament.

Res més simpàtic que una casa o un pais amb les portes ubertes aon tothom es rebut agradosament; però d'això a plantarse en el portal per cridar els qui passen, amb mires interessades, va una certa diferència.

No sé quin punt de semblança té la *atracción de forasteros* amb aquella *atracción de transeuntes* practicada de nit en les vies més cèntriques de Madrid per determinada gent mal avenida amb en Lacierva.

L'excessiu increment del turisme, a un poble aon la fornal dels ideals està apagada, com es el nostre, podria degenerar en una prostitució.

Adeu encant virginal de l'ànima mallorquina el dia que Mallorca se donàs tota a n'això que cinicament s'anomena l'industria del foraster, o sia al vil ofici d'oferirse en espectacle i vendre les seves gracies a frívols gents qui nol'est imen. I llavors acabar de desfigurarse amb anyadits i

postissos adquirits amb el prèu de la venta infame.

Tot això sia dit sense cap intenció de tirar terra a l'escudella a determinada entitat, la qual per altra banda conec poc. Exercir amb els forasters funcions d'hospitalitat, facilitarlos dats sobre'l pais, procurar que l'estancia entre nosaltres los sia còmoda i agradable, educar la gent en el respecte i l'atenció an'els visitants millorar hotels i mèdis de comunicació, son coses qu'están molt bé.

Pero el turisme com a a font de riquesa, sobre tot com a font principal de riquesa, es una font molt tèrbola, y seria un greu perill que l'atenció de Mallorca se decantàs massa a n'aquesta banda.

Mallorca, qui té en la seva historia un Jaume I i un Ramón Llull, i conta entre sos monuments una Seu i una Llonja, no pot sense degradarse adoptar la Suïssa del Baedeker com a patró dels seus ideals. No podem dignament els mallorquins convidar les gents de paisos d'una civilisació brillant, aon floreixen l'art, la ciencia i totes les manifestacions de la cultura, a veure les belleses naturals de la nostra illa i els monuments aixecats pels nostres avis, mentres devora això no tenguem altra cosa que mostrarlos més que l'espectacle de las nostra actual ridícula miseria.

ALANÍS DE LA LLUNA.

De «El Sóller».

L'HAM D'OR

Un príncep tenia moltes ganes de divertir-se pescant a la canyeta. Un dia en fé arregià una de canya, en tota l'orde; alont hi penjava un hám d'or a una ginyà de torsal de seda. Se seu a la vorera de la mar y se pose a pescá: encara no fa la primera calada y ja sent que piquen y, tira, y trèu una doncelleta com es dit petit de sa mà. Torua a calá y, un sart li pega tesada y romp en sec, portantse l'hám d'or al fons de la mar.

Llavors digué'l príncep:

—Vat-aquí qu'he llansat un ham d'or pera agafar una miserable doncella. Dúime un hám de ferro, perque no es prudent arriscá molt pera gonyar poc.

Des de llavors, quant se parla de jocs d'interès y en particular de la loteria, hi ha la costum de repetir aquest sabi provèrbi:

El qui en el joc esposa'ls seus doblés
o sovint ab les rifes s'emborratxa,
sol arriscá a la pesca los háms d'or
per trèure una misèri de morralla.

LA GALLINA

Na Pareta, pobre jornalera, se trobava un' hora-baixa filant al portal de ca-seua; y com tenia oberta sa porta una gallina de la veinada hi entrá, y na Pareta empeny la porta y agafa la gallina y la pose devall una porxadeta arreconada diguent:—Aquí li daré menjá y me farà ous, y no m'entemeré y dins poc temps ne tendré una dotzena.

Y en efecte, l' sen demá ja va pondre; pero na Pareta no contava ab un inconvenient que li va axir: doncs la gallina comensa a escainá ab tota la gargamella, y la veinada la sent y al instant ja hi comparex y després de donarli una bona repolsa agafa la gallina y s'en vá.

Desde llavors la pobre jornalera acabá de rebre, de sa veinada, saim, farina y ous que li dava per llimosna, y ademés s'acreditá l'anomenada de *la lladrona*.

Envá tencarás les portes

per amagá lo robat;

doncs, sempre hi haurá una veu

per destaparte, malvat.

HORES

Gran es la la nit damunt la ciutat dormida!
Entre boyres sorgeix una lluna imperial,
del cor meteix del poble s'alça la catedral
ab el claustre olorós de magnolia florida.

Dolze hores han caigut de la torre atrevida
ab un caure sever, ab un sò triomfal;
cada hora es un avís que truca al vell portal,
es un co'p de martell al damunt de la vida.

Mes la lluna es suau; y la torre gentil
que destría la flor de son gòtic perfil
com un místic anhel que travessa l'altura,
en la calma nocturna de l'ampla ciutat
compta les hores fredes del temps que ja ha
passat
y signa com un dit l'eternitat futura.

JOSEPH PARADERA, *Pvre.*

Som del mateix partit!

—Avuy, oncle Jordi, vosté está molt content.

—Peret, fas lo que puch pera estar content sempre, pero com que som de carn y osso, dèvegades...

—Lo que es avuy, no ho pot dissimular...

—Será perque ja m'ha passat lo mal de caixil.

—A mi que'm conta, oncle Jordi, vosté está content perque s'han aixecat els retrógados de Portugal.

—Els retro. d. qué?

—Vull dir els monárquics.

—Ni ho sabia; lo que passa a Portugal casi m'interessa tant com lo que passa a la Xina.

—Be, vaja; son excuses: vosté no pot menos d'alegrarse, si, perque com es dels altres.

—Vaja, Peret, veig que't tira la política; mira idó, si vols que'n parlem, parlenime. ¿Tu't creus que no som dels teus?

—No sé si m'engany; pero jo be m'ho pens, oncle Jordi.

—Anem a veure, quins son els teus y quins son els meus. Aveure Peret; contestem.

E tre una monarquia dolenta y una república bona que triaries, Peret?

—Una república bona... y allá fossim.

—També jo, Peret.

¿Y entre una monarquia bona y una república dolenta?

—Quin remey me queda sino triar un govern: bõ encar que sia una monarquia.

—També jo.

¿Y entre una república y una monarquia igualment dolentes?

—Ara si que'm posa en un apuro. La veritat no triaria res, tot fora prou desgracia.

—Y jo tampoc.

¿Y entre una república y una monarquia que fossin igualment bones?

—Aviat, hauria triat, oncle Jordi, me quedaria ab la república.

—Y jo també, Peret, jo també.

—¿Vol dir que no m'enganya?

—¿Que't sap greu que siguem del mateix partit tots dos?

—Res d'això; sino que no m'ho pensava que l'oncle Jordi portás gorro frigi.

Idó el mos posarem, tots dos quan venga'l cas.

—¿Y ara no encara?

—¿Quins fa anar depressa a capgirar les coses, si no hi hem de guanyar?

—Ara vendrá alló.

—Peret; Peret; alló es de sentit comú. Jo no vull que governin aquells que desgarríen els pacífics ciutadans; ni aquells que prediquen el saqueig, la violació y l'assassinat; ni aquells que van calar foch a Barcelona per sos quatre costats. S'anomenin lo que vulguen; se digu'n monárquics, republicans, anarquistas o catòlics; el nom no fa la cosa; si saben la que diuen y lo que fan son uns criminals y si no ho saben son uns desgraciats; pero enfilarlos perque'ns governin, això may.

JORDI ARNAU.

Socios del Centro Conservador de Inca que han contribuido á la suscripción para costear las insignias de la Cruz del Mérito Naval á D. Gerónimo Estades Diputado Provincial y Director del Ferro-Carril de Sóller.

	De antes	
D. Bartolomé Fiol	1'00	28'00
< Antonio Juan Garau	1'00	
< Joaquín Gelabert Masip	1'00	
< Mariano Morell Verd	1'00	
< Miguel Durán Senrina	0'50	
< Pablo Rebassa Sastre	0'50	
< Antonio Ferrer Mulet	0'50	
< Sebastián Gelabert Oliver	0'50	
< Miguel Burón Paisan	0'50	
< Antonio Burón Senar	0'50	
< Miguel Burón Senar	0'50	
< José Oliver Campius	0'50	
< Antonio Davó Llabrés	0'50	
< Bartolomé Payeras Ferrer	0'50	
< Miguel Esteva	0'25	
< Pedro Ponseti Bibiloni	0'50	
< Andrés Aguiló Forteza	0'25	
< Juan Serra Tramollas	0'25	
< Antonio Truyol Martorell	0'50	
< Pedro A. Pujadas Far	0'50	
< Sebastián Amengual Vallespir	0'50	
< Miguel Pujadas Borrás	0'50	
< José Gelabert Beltrán	0'50	
< Juan Pieras Ramis	0'50	
< Jaime Beltrán Heguet	0'50	
< Miguel Llompart Torrens	0'50	
< Miguel Rayó Mateu	0'50	
< Gabriel Coll Riera	0'50	
< Bartolomé Tortella Llinás	0'50	
< Jorge Llobera Pons	0'50	
< Gabriel Mir Llabrés	0'50	
< Antonio Real Torrens	0'50	
< Pablo Mir Llabrés	0'50	
< Antonio Pujadas Ferrer	0'50	
< Lorenzo Rubert Borrás	0'50	
< Jaime Coll Senrina	0'50	
< Sebastián Riusech Llompart	0'50	
< Pedro Amer Mumar	0'50	
< Jaime Garau Estrany	0'50	
< Matias Pujadas Ferrer	0'50	
< Arnaldo Garau Pieras	0'50	
< Juan Morro Figuerola	0'50	
Suma	50'00	

Inca 28 Julio 1912.

Teadures d'or

Del Vicario de Cristo son las siguientes augustas palabras, que muy bien podrán servir de punto de meditación á muchísimos católicos:

«¡Ah, la Prensa! No se comprende bastante su importancia. Ni los fieles ni el Clero se ocupan de ella cuanto deben y es necesario. Los viejos dicen que es una obra nueva, y que antiguamente, se salvaron muchas almas sin hacer caso de los periódicos. Bien se dice al añadir antiguamente, pues antiguamente el vene-

no del papel impreso no se hallaba tan difundido como ahora por todas partes, y, por lo tanto, su contraveno, los buenos periódicos, no eran tan necesarios como ahora. No somos antiguos, sino modernos; no ayer, sino de hoy. Es un hecho que hoy en día el pueblo cristiano engañado, envenenado, perdido por los periódicos impíos.

¿Qué será de él sin el buen periódico? En vano edificaréis iglesias, fundaréis escuelas, promoveréis misiones; porque todas esas buenas obras, todos vuestros esfuerzos y sacrificios serán inútiles si no maneja y hacéis mejorar al propio tiempo las armas defensivas y ofensivas de la Prensa católica, leal y sincera.»

Cronico d'Inca

Agost de 1912.

Dia 1.—El nou Banc Agrícola d'Inca bra en Junta General el Consey d'Administració elegint el siguent personal: D. Domingo Alzina Jaume, D. Pere A. Ferrer Alzina, D. Jeroni Mas Esteva, D. Bernadí Salas Col, D. Joan Martorell, D. Ignaci Figuerola, D. Antoni Fluxá y D. Jaume Capó.—Suplents: D. Mateu Pujadas, D. Joseph Pujol y Bartomeu Cabrer.

FESTES DELS SANTS PATRONS

Dia 28.—A les 12 y mitja arriba ab un tra especial el Governador de la Provincia de Laserna, l'Ajuntament de Sóller presidit per Sr. Batle D. Joan Puig, la Junta de Ferrocarril de la meteixa ciutat, figurant en ella l'honorable Patrici D. Jeroni Estades, la banda de música la «Lira Sollerense» que dirigeix D. Antoni Rotger y la Junta Directiva d'aquesta entitat.

Al'Estació esperaren els espedicionaris l'ajuntament d'Inca, ab Sr. Batle y el Sr. Concell, moltes distingides persones y numerosa públic, y la banda de la Misericordia que omplien l'Estació y ses afores.

Ab un esclat de mambellertes se doná la benvenguda als de Palma y Sóller y tot seguit partiren cap a la Casa consistorial.

A n-el Mercat vey s'havía axecat un arc qu'ab inscripcions en castellá honorificava la ciutat de Sóller.

Quant passávem pel carré del Comers veyem un estol de senyores esternes, que mos diuen que son d'aquelles que noltros no volem devers Inca.

Arribada la comitiva a la Sala se feren entusiastas discursos d'escomesa, dirigint la paraula el Batle d'Inca Sr. Ramis, el Sr. Governador y D. Jeroni Estades de Sóller.

Se donaren visques a Inca y a Sóller.

El refresc consistí en cervesses.

Moments després a s'Hotel Domingo se doná un esplendit diná; pero com el cronista

va esser un dels periodistes no convidats a posar pen devall taula, no podrà dirne una paraula d'aquex important acte, en que les principals classes directores d'Inca y Sóller s'afalagaren y s'estrengueren els vincles de germanor.

NOVILLADA

L'empresa nos regalá tres entrades a qui n'estárem agraits.

Atesa nostra poca afició a n-aquets espectacles fa que no sabrem donarne conte en los termes de l'escola taurina; mes, aximatex anám a donar algunes notes ben importants per revelar-se en elles els sentiments del poble.

La plassa estava plena de gent de tota casta; sols a n-el sol s'hi veyen algunes clarures.

E-li havia dues residencies: la del Governador, Sr. Laserna, ab los de Sóller, y la del Batle d'Inca, Sr. Ramis, ab nostro Ajuntament.

Cumplides les cerèmonies de costum se doná principi a la flagelació. A n-el segon bou ja se va veure ben clar que'ls d'Arribas eren superiors a n-els toreros. Lombardini y Bueno fan esforços per agradar y lluir-se; pero sa por a n-el banyam es molta y se veu que no hu poren remediar.

Si, segons els tèrnics, la corrida no va ezer bona, el públic aximetex quedava content dels quatre primers bous, perque havien feta molta destrossa, donant mort a 11 cavalls; y axò li agrada; veure víctimes, buises defora y picadors pen terra, y de tot hi havia hagut.

Si les espases liaguessen correspost a la bravura dels bous hauria sigut una corrida de bon de veres, y axò molts ho compren-gueren que no se pot exigir d'una corrida de 10 reals escassos.

Surt el quint bou, de gran masculatura y poder. Els destres acaben de perdre el poc coralge que ténien. Intenten capeljarlo y per poc hi ha una desgracia. Metralla, uns dels qui ho feyen més bé, es duyt a la enfermeria per haverse desviat un peu. Els destres fan el consero y el públic de les barreres los increpa y demana que los s'en duguen a la presó, y, girantse a la Presidencia, li exigex que fassa cumplir a les espases encara que perillin les seves vides. (Es la fera-públic, la més grossa d'aquests espectacles, segons Seglas, qu'está envalontanada.) Ab axò Lombardini conferencia ab el Governador dient qu'aquell bou está toreat y que va a espolar la vida. La Presidencia li exigex que doni proves de fo que diu. Lombardini manifesta que va esser enganxat y agafa els trastos y va a brindar el bou. Ab la seua acciunt se veu qu'está més cremat qu'un diré de mistos. Dos companys seus s'hi posen devant y el fan retirar, mentres de la banda del sol se inicia una reacció en favor de Lombardini: els de les barreres callen, els toreros tornen fer el consero y la Presidencia no dispon res. ¿Que valdrá més la vida d'un homo, posat en perill eminent, o'l compromís de donar gust a n-el públic? per noltros la elecció no's duplosa, ni pel públic tampoc que s'imposa demanant ab insistencia que l'animal sia tornat al corral, com axí se dispon.

timents humanitaris que ha demostrat tenir; talvolta per primera vegada el públic de toros ha desmentit el criteri de Seglas.

A la sortida del derrer bou ja fa fosca y la quadrilla fa'l beneyt per no pagé s'hotalatge, el públic comensa a desfilar y el brau torna a n-el corral sense hoverlo castigat gens.

Els dos bous darrers varen esser morts a n-el corral.

DESPEDIDA ALS DE SOLLER

Precedits per la banda de la Misericordia els espedicionaris sollerics partiren de la Casa consistorial a l'Estació acompanyats del Ajuntament y altra gent grossa. Allá mentres se canviaven els saludos de despedida la música tocava y s'amollaven covets. Al arrancar el tren se daren visques a Sóller y a Inca, la bada sollerica de dins el seu vagó rompé ab una marxa y una traca renovera doná com a salves de adieu siau! ¡Va ser un moment solemne!

TIRADA A N-ELS COLOMINS

Dia 29.—Al capvespre a l'esplanada del nou corté se verificá aquest número a presencia del Ajuntament y d'un públic bastant nombrós, solemnizat per la banda de la Misericordia.

Se presentaren a pendre part en la tirada de coloms 18 persones de totes les classes socials, haventhi entr'ells, dos fills del Governador de la Provincia, els senyors joves de les cases de Can Ripoll y de can Vich y altres distingides persones d'aquesta localitat. A n-els tiradors se los obligá a pagar 5 pessetes cada un, els quals, perque'ls manco práctics no estassen fallós dispongueren que'ls coloms alcansats fossen a mitjes.

Se feren estols de tres en tres, colocats en la siguent forma:

Primer estol: D. Francesc Llabrés, D. Joan Colí y el Sr. Mateu.

Segon estol: senyors Salas, Pericás y Llabrés.

Tercer estol: Un fill del Governador y los senyors Morell y Pujol.

Quart estol: senyors Sampol, Dupny y Flores.

Quint estol: senyors Siquier, Más y Salas.

Sisé estol: senyors Laserna, Gelabert y Salas.

Fonc un acte ben entretengut y molts de colomins baxaren d'una escabussada.

N'aglapiren un centenar, dels quals, els tiradors, ne feren part a les monjes d'aquesta ciutat. El cronista també en manjá. Gracies.

LES VETLADES

En los tres dies qu'hem tengut de festa les vetlades son estades ben animades. Hi havia cadefals posats a la plassa de la Iglesia, carrer Major, plassa Major y a n-el Mercat vey, desde ont han dexat sentir variades y delitoses tocadés les bandes de música: de la Misericordia, la Municipal y la que dirigeix el Sr. Rotger, pagada aquesta darrera per particulars.

El passeig, que comprenia desde la Iglesia fins a n-el Mercat vey, estava animadíssim fentse a moments impossible el tránzit.

El cronista va veure trajos elegantíssims, bastants de mal forjats y moltes cares blanques que los faltaven els colors vermells y sans de la joventut robusta. ¡Quanta anemia, Deu meu!

A n-el mercat vey hi havia un cine públic digne d'esser siutat per mal fet y borrós.

No hi ha faltat en los festivals dels Patrons la clásica revetla al tò de les xordoses xeremies barratjada ab qualque dansa de bole-res.

A n-el Mercat vey s'amollaren focs artificials molt hermosos que sens dupte va esser lo millor de la festa.

A l'enfront de la Casa consistorial hi havia multitut de peres elèctriques iluminant l'escut d'Inca y dues pintures de San Abdon y San Senen, y quatre arcs voltais que feyen unes alimares espléndides degut a l'esplendides de la fábrica d'electricidad que regalava el fluit.

FESTA DE LA IGLESIA

Se cantaren matines y completes en gran solemnidad el dissapte de la diada de la festa.

A la missa major dels Patrons celebrá el Rnt. Sr. Rector de San Miquel de Palma, Mossen Francesc Mir; y predicá el M. I. Sr. D. Joan Quetglas, Canonge, un herimós sermó sobre les virtuts dels Sants Màrtirs y retregué les glories inquieres.

Assistí l'Ajuntament en massa y los revellers y revelleres.

Al capvespre se fe processó per la ciutat en les reliques dels Sants Patrons ab asistencia de la Corporació municipal y la música de la Misericordia que tocá hermoses marxas regulars.

Horabaxa la capella dels Sants Patrons fonc visitadíssima pels feels.

Dia 31.—La mortandat de porcs seguex fent una destrossa feresta entre nostra pagesia. Persones perites calculen que les pèrdues son tant grossés qu'arriben a 60.000 pessetes. Families hi ha que los n'han mort cinc y sis de porcs quedant poc menos que dins sa miseria.

Y com si axò fos poc, ara resulta que la cullita de metles no será tant abundant com paraxia. Son petites y el bessó poc ratent.— El Cronista.

BOLLETICOMERCIAL

Preus que retgirem a nostro mercat.

Bessó	a	107'00	el quintá
Blat vey	a	17'00	la cortera
Blat novell	a	16'00	id.
Sivada	a	8'00	id.
Ordi	a	9'50	id.
Faves de cuynar	a	20'00	id.
Idem. novellas.	a	15'50	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id.
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Escapulos

—Dispensin nostros lectors si'l present número es sortit tant atrassat y en so cronicó incomplet degut a que tenim un caxista que fa lliit.

—D. Ignaci Figuerola de la tenda de Sant Jusep de Palma, mos fa sabre que'l sorteig verificat dia 1er. d'Agost ha correspost al dia 15 del passat Joriol.

—Dijous passat el blat tengí una baxada a nostro mercat, puis se pagá a 16 y a 16 y mitja.

També hi va haver algunes partides de de bessó novell que se pagaren a 19 duros y mitj.

Refrans, ditzos, adagis o proverbis.

- 215
Que'n som, jo, de sa mort d'En Berga.
- 216
Quan el Rey se crema, no ha mesté criats.
- 217
Es vinagre, fa mal a n'es vi.

- 218
Si sa roba es bona, es padassos. també ho son.
- 219
Val més guardá es pá, que'n no tenirne anarne a cercá.
- 220
Val més prevení, que no corretgi.
- 221
Hòstes vengueren y de casa'n tregueren.
- 222
Com més anys, més desedganys.
- 223
Qui no'n té, no'n pot doná.
- 224
Vestí de moda y casa de gust.
- 225
Cadascú cerca lo qu'ha de mesté.
- 226
Val més penjá un homo que posá una mala costum.
- 227
Bé ho troba, qui bé ho posa.
- 228
Sa práctica fá es mèstre.
- 229
Qui primé hi es, primé engrana.
- 230
Poques matzines, no maten.
- 231

- Sa fruyta quant es madura cau.
232
Com més son, manco s'anyoren.
233
Quan cau la cera, coirla.
234
A malfenei, mudáuli d'eyna y de feyna.
235
Qui'n vol dir, n'ha de sentir.
236
Tal com sembrarás, cuirás.
237
Maig, a segar vaig.
238
Ase qu'entra dins sembrat, de llenya se carregat.
239
Any d'arenyoner, any de poc graner.
240
Jo no fas miques; y si'n fas, les me menj.
241
En méu, té tres voltes.
242
Es qui comanda, manda.
243
No begues aigo que no vejes, ni firmes per que no llegesques.
244
Tot passa en aquest mon, fora l'amor de D.

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPASHECAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

JUAN SUÉS

sastre que se dedica á la enseñanza de corte y á la confección de toda clase de prendas de vestir para Caballero á precios muy económicos.

**Precio de cortar un traje
2 pesetas.**

CALLE DE LA ESTRELLA, N.º 16.—INCA

EL ECO FRANCISCO
REVISTA QUINCENAL ILUSTRADA

Redacción y Administración: Colegio de Misiones para Tierra Santa y Marruecos—Santiago de Galicia.

Imprenta de Ca-Nostra

Se confecciona lo'a classe de modelació p' r. Juljals municipals y Caxes rurals baix d'intellegents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prontitud y economia.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.
A n-els Srs. mestres y obrers que mos ho demanin sols los contám 2 pessetes.
A n-els qui comprin a nostra llibrería per 100 pessetes cad'any al contat los regalám la suscripció.
Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.
Carré de la Murta, 5.—INCA.

REPRESENTACIONES PRINCIPALES
que dins el Ram de Llibrería
te'n

Miquel Durán Seurina

La de la Casa GUSTAU GILI qu'a l'actualitat edita les *Obres completes* d'en Joan Maragall.

La de la Casa SATURNI CALLEJA qu'ara publica una biblioteca titulada: *Ciencia y Acción*, recomanada per molts de Prelats espanyols.

La de la Casa F. SEIX, qu'actualment publica una obra de molta acceptació: *Enciclopedia Jurídica Española*.

La de la Casa ESPASA, que se llueix ferm en una obra de gran renom la *Enciclopedia Universal ilustrada*.

INCA, (BALEARES)

Aquest Setmanari se publica ab censura eclesiástica